

DVA MUŽOVÉ JEDNÉ ŽENY

Angl. napsal George Barr McCutcheon. Přeložil J. J. Řezábek

Dívají-li se smutně na nepřemohitelného Freda, nebyl ve svém nitru sám. Kateřina Rodneyová, jsouc zelená zářlivostí...

KAPITOLA SEDMÁ. Nastávající svátek.

Časné ráno, které bylo nadmíru jasné, pan Alfred Rodney, maje v ruce telegram, spěchal chodbou k pokoji paní Mederoftové...

„To jsem já — Rodney. Vstaňte. Chej viděti Mederofta. Já fku, Roxbury, vstaňte!“ „Roxbury!“ zaznělo zevnitř pronikavým hlasem...

„Má drahá Edith, nerozčilujte se. Mám telegram z —“ „Vykřikla hlasitě. „Byl zavražděn! Oh, Roxbury!“ „Kterého žasa — Zbláznila jste se? Jest to telegram z —“

„Ó, nebena! Věděla jsem, že ho zabijí! Věděla jsem, že přihodí se něco hrozného, opustím-li —“ Tu zarazila se náhle. Docela dobře rozeznával, jak nabírá dechu. Za okamžik pokračovala opatrně: „Jest tento telegram od muže, který se jmenuje Hobart?“

„Nikoli. Jest od Odell-Carneye. Hobart? Neznám nikoho, kdo by se jmenoval Hobart. (Jak mohl vědět, že Hobart bylo jméno, které si Mederoft vyvolil pro korespondenci?) Máme setkat se dnes s Odell-Carneyovým v Mníchově. Nechci čas nazbyt. Musíme stihnout vlak, který odjíždí v devět hodin.“

„Ach,“ zaznělo z druhé strany dveří s patrným ulehčením. Pak náhle v bezradnosti: „Avšak já to nemohu dokázat! Je to nápad, vstávati v tak časnou ranní hodinu!“ „V kterém pokoji jest Roxbury?“

„Nevím,“ zaznělo zevnitř tonem zcela určitým. „Zeptejte se v kanceláři!“

Alfred Rodney byl vytrvalým mužem. Jest sotva možno, že zaujímal nižší sociální postavení, než k jakému dospěla jeho žena, avšak byl mužem čin, když už ne poklonem. Vykonal vždy vše, co si předsevzal vykonal. Budiž řečeno na doklad tohoto tvrzení, že nejméně porazil protest celé své družiny, nýbrž dostal je na West Bahnhof (západní nádraží) v pravý čas, aby zastihli ještě orientální expresní vlak — zavazadla, spouštějící, vůbec vše. Budiž také připomenuto, že byl jediným, vyjímaje Constance a Tootles, jenž považoval situaci za rozkošnou.

„Hrom zab Odell-Carneyovy!“ To bylo vše, co Freddie Ulstervelt promluvil, když vlak vyjel ze stanice. Brock podíval se naň pohledem, který slova plně schvaloval. „To jest první rozumná řeč, kterou jsem od něho slyšel,“ zamumlal dosti nahlas, aby jej mohla slyšena Fowlerová slyšeti. „Já fku, kdo jsou Odell-Carneyovi? Slyšel jsem o nich poprvé.“

„Odell-Carneyovi? Ach, můj drahý, že jste o nich nikdy neslyšel!“ zvolala překvapeně. Cítil, že jest pokárán. „Jsou to velmi vynikající Londýňané. To znamená —“ „Dobře nebe! Pak poznají, že nejsem Mederoft!“ zašeptal jsa pobouřen.

„Ani dost málo, můj drahý Roxbury. Právě zde jste na omylu. Za prvé, neznají Mederofta. Všechno to zvěděla jsem od Edith. Jest zrovna blázen po tom, aby dostala se do společnosti Odell-Carneyových. S politováním říkám, že neuznávali dosud za vhodno vzmínouti se Mederoftových. Mezi námi řečeno, Edith jest etizádostivá. Byla zvána již na obědy u lordmayora, k siru Johnu Brodneymu a měla mnoho zevnějších funkcí ve vyšší společnosti, ale nikdy nebyla s to prolomiti hrady, kterými je tato vyšší společnost obklopena, aby mohla okusiti skutečnou sladkost londýnské společnosti. Můj drahý Roxbury, Odell-Carneyovi stýkají se se šlechtou bez válečných požadků a jsou mimo to zřímí, že popřejí s členy královské rodiny. Paní Odell-Carneyová byla vznešenou dámost u dvora prve než vdala se podruhé. Jest hrozně chytrá, Roxbury.“

„Pro dobré nebe, smím se ptáti, jak se stalo, že 'popřejí,' abych použil vašeho výrazu, s Rodneyovými?“

„Dobře. Zdá se mi, že Odell-Carney podporuje nějaký nový důlní podnik v jižní Africe. Mám to od Freddie Ulstervelta, že se pokouší prodati asi za milion akcii panu Rodneyovi, jenž má hromady zlata, pocházejícího ze skutečných dolů na dalekém západě. Nebyl však nikdy takový hlupák, aby utopil milion v jižní Africe, to víte —, ale jest dosti prozíravý, aby viděl příležitost dostati Odell-Carneye do věku. To znamená pro pana Rodneye velmi mnoho, nechápáte, Roxbury, bude-li moct říci o sobě, že cestoval s Odell-Carneyovými? Freddie říká, že bratranec Alfred mluví velice diplomaticky o cestě do Londýna v srpnu, aby vše jak náleži prohlédl. Rozumí se, že Rodneyovi budou hosty Odell-Carneyových za svého pobytu v Londýně. Nebude ovšem sezona a nebude tužlá ani mnoho zábav. Jest přáním naší drahé Edith, aby mohla vzkouznoti do začarovaného kruhu trhlínou, kterou učinili Rodneyovi. Pochopujete?“

Seděli vedle sebe v rohu oddělení železničního vozu. Jeho široká záda zastírala ji tolik, kolik bylo třeba, před vytrvalými pohledy Freddie Ulstervelta, který byl nucen omeziti svou pozornost na Kateřinu. Brock očima pohleoval její oblíbený vzácné krásy a takovou chůvě, jež byla by ji snad působila nějak nevolno, kdyby nebylo bývalo něco roztomilého ve způsobu, jakým to dělala.

„Ano — vše je hezké,“ odpovídal po skoro nepozorovatelném boji mezi smyslem zrakovým a sluchovým. „Ale jak zamyšlil man odstraniti? Bude hroznou překážkou, přijde-li na to. Bude-li nucen na přivítání pak s sebou skutečného Roxbury, co potom?“

„Promyslíla všechno důkladně, Roxbury,“ pravila Constance určitě, ale skoro neslyšitelně. „Jsem jista, že Freddie slyšel část toho, co jste mluvil. Buďte přece opatrní! Edith hodlá odhaliti celé spiknutí paní Odell-Carneyové, jakmile Roxbury dovolí, pohliže na vše jako na provedenou a autnou lest, což to neschválíte?“

Paní Odell-Carneyová bude snažně požádána, aby poskytla svoji pomoc v tomto klanu na několik dní a jistě svolí, poněvadž má ráda trochu zábavy. Ve vhodném okamžiku bude vše sděleno také Rodneyovým. To učiní paní Odell-Carneyovou spoluvinnici. Má pověst, že byla znamenitou účastnicí v nejslavnějších zápletkách a výbornou vůdkyní. Vidíte, že všechno spěje tak krásně k svému zakončení!“

„O čem pak ti dva stále šeptají?“ tážal se Freddie Ulstervelt hlasitě, neboť jeho trpělivost byla u konce. „Kýho žasa se ptáte —“ počal Brock zlostně. Constance zastavila proud jeho řeči varovně mu šlápnuvši na nohu. Slibil si pak slavně, že si to dobře zapamatuje.

„Říká mi, jak pěkný jste mládenec, Freddie —“ pravila sladce. Brock díval se oknem ven. Freddie stál pohrdlivě své rty. „Ta práce mne zmáhá, roznemohu se z toho,“ povzděchl si Brock v srdci svém. „Nepočítal jsem na —“

„Nyní, drahý Roxbury, nebuďte jako medvěd,“ pravila tak něžně, oči majje plny prosby, že začervenala se náhle, jak jej přepadly stud a lítost. „Odpustte mi,“ pravil a jeho oči znovu nabyly tak silného lesku, že se zachvěla na okamžik, aby jí také neponížil. „Nenávidím to prokláté pimplie,“ vyjádřil se skleslým hlasem, dávaje pozor, aby ho jiný nezazlechl. „Kdybyste cítila jako já, také byste jej nenáviděla.“

Usmála se srdečným způsobem, jako činila jindy, avšak nemožila tak rychle zapomenouti okamžiku, kdy tak velice hrozila katastrofa. „Já — já nevím opravdu, jak někdo může Freda milovati,“ pravila, nevědouc skutečně proč. Díval se upřeně tvrdým pohledem na Dunaj, pod železniční trať tekoucí. Po dlouhém mlčení řekl: „Jest spíše hodně plesnivá, než modrá, že ano?“

Podívala se také na temně hnědou rozvodněnou řeku, jež jest zvěčněna v mnoha písních. „Rozhodně není modrá. Jest spíše barvy žlutého okru, aspoň tak se mi jeví.“ Váhal dlouho než odvážil se vyjádřiti myšlenku, která od nedávna vážně jej znepokojovala.

„Divil bych se, kdybyste opravdu uvědomovala si obtiže, které bude mít Edith, aby uspokojila nedůvěřivý svět svou pravdivou historií. Víte, že bude to nucena vysvětliti. Jest tu vždy příčina, nebo více jich, aby lidé pochybovali, má drahá Constance.“ „Avšak je tu Roxbury,“ protestovala, ale její tvář přece jevila starost. „Roxbury dá vše do pořádku.“

„Lidé řeknou, že jest lehkověrný hlupák,“ pravil jemně. „A lidé vždy směji se hlupákovi, nikoli a s ním. Běda, moje drahá švagrová, jest to velmi hluboká lůzba a my jsme v ní.“ Naklonil se blíže a počal přelétnouti přes svoji tvář podivný úsměv, položertovný a nedůvěřivý. „Bojuju se, že jste jedinou bytostí na zemi, která může nčiniti historii docela pravděpodobnou.“

„Já?“ otázala se rychle. V tom setkala se jejich pohledy a úžas náhle opustil její oči. Zčervenala temně. „Nesmysl!“ řekla a ihned jej opustivši posadila se vedle Kateřiny Rodneyové. Šeptání a hovor, který musil poslouchati volky nevolky z rohu oddělení, připadaly mu velice nepohodlnými. Měl dojem, který jej činil stísněným, že hovoří se o něm. Dolehlo to naň příliš, tak že uznával, že bíti švagrem není závilími hodně postavení.

„Co?“ tážal se skoro divoce, když neodbytný Freddie již třikrát promluvil svoji otázku. „Já fku, chcete-li cigarettu?“ napolo začal Freddie, jsa rozložen.

„Ach, nikoli! Děkuji! Vlak dělá tak strašný hluk, nepozorujete?“ „Bylo mi řečeno v Bristolu, že jste hluchý, avšak — Ach, už vím, pane, jest mi líto. Které ucho jest to?“ „To, které jest vám blíže,“ odvětil Brock, vzpomínaje se ze svého zmatku. „Slyším docela dobře na druhé.“

„Ano,“ pronášel Freddie zdůruha a se souhlasným pokynem, „pozoroval jsem to.“ Po mlčení, v němž přemýšlel, mladý muž promluvil zajímavý závěr: „Jest to okouzlující děva, opravdu.“ Brock díval se zivofile stranou. „U! Jova, jsem rád, že není mojí švagrou!“

„Myslím, že předpokládáte, že se optám, proč?“ řekl chladně. „Zajisté. Protože kdyby byla ona, nemohl bych býti já. Chápete hrůt tohoto vtípu?“ Skřížil svoje oči a rozhlížel se, jsa nenesitelně jist s sebou samým.

Do Mníchova dostali se pozdě odpoledne a odebrali se ihned do hotelu „Vier Jahreszeiten,“ kde měli shledati se s Odell-Carneyovými. Pan Odell-Carney byl Angličan v prostředních letech, beze vši iniciativy. Byl vysoké postavy, štíhlý a chladný. Mimo to byl také zvláště pomalý v řeči i pro Angličana, zrovna jako by se vědomě tážal, zda jest vůbec hodno odpovídati. Vzalo mu to tak dlouho, chtěl-li něco říci, že člověk jen poněkud chytrý mohl dokončiti větu v myslí své o něco dříve než mluvíci. Ale nemůže býti řečeno, že byl by pan Odell-Carney těžkopádný. Snad bude nejlépe přisvědčiti těm, kteří tvrdili, že pan Odell-Carney se jen tak stává a ne jinak.

Jeho paní byla pravým jeho opakem v každém směru, vyjma velikost a drsnost. Byla hezká, měla červené vlasy a byla duchaplíná. Proživi několik let po boku energického, prostopáshého šlechtice, dospěla k ocenění tak nepraktických mužů, jako byl Odell-Carney. Nebyl sice bohat, avšak nieněně byl pokládán za jednoho z nejlepších finančníků, což jest velkou předností v těchto dnech, kdy se vše převádí na peníze.

(Pokračování)

Lee-Glass-Andresen Hardware Co.

PRODÁVA VE VELKÉM. tlesně, vyráběné a lakované plechové nádobí. — Cinovný plech, zářezní plech a kovové zboží. — Ostatní drát břídily, nářizská zboží, bicykly, atd. se železně, náboje a sportovní zboží všeho druhu. 9th and Harney Streets. OMAHA, NEBRASKA.

Joseph Bliss & Son Co.,

komisionári živým dobytčkem. Úspokojivý prodej. Rychlé vyplacení. SOUTH OMAHA, NEBR.

F. C. BLISS, prodávající hovčáškú dobytka. F. F. WELLMAN, prodávající vepř. dobytka.

KOMMISSIONÁRI V DOBYTKU. Bliss & Wellman, Room 254 New Exchange Bldg., Union Stock Yards, - SO. OMAHA, NEBRASKA

JE NADĚJE PRO TOHO NEJVÍCE NEMOCNĚHO UŽJE-LI V ČAS. DRA. PETRA HOBOKO. Žádný případ není tak záj, žádná choroba tak beznadějnou, aby tento starý, časem zkoušený bylinný lék nepospěl.

NEJSTARŠÍ A NEJLEPŠÍ MÍSTO PRO SCHŮZKY JEST ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEČ. v čísle 1306 Farnam ulice. Pravá importovaná piva na řepu. PLEZBNKÉ z Městského pivovaru v Plzni v Čechách.

CALIFORNIE má ideální podnebí, bez bouří, bez krup, bez zhoubných větrů, bez náhlých změn povětrnosti. Má dobré vody a úrodnou půdu. Deset akřů Vás uživi. Braké otevření panamského průplavu a světová výstava žene ceny pozemků na hru.

Frank Svoboda Umělecký závod POMNÍKOVÝ. Největší sklad pomníků ve Spojených Státech 1215-25 So. 13th Str. OMAHA, NEBR. Phones: Office: Douglas 1872 Residence: Douglas 5216

Jetter Brewing Company. Pivo, které pít dá věku. Staré německé „Duplak“ pivo je vařeno dle staré německé formule odborným sládkem, jenž pivo rozumí důkladně. WM. JETTER, 2502 N Street, Telephone South 868 SOUTH OMAHA, NEB. HUGO F. BILZ, 1324 Douglas Street, Telephone Douglas 1842, OMAHA, NEB.

SAMOŽITNÁ WHISKY NA GALLONY 10,000 gallonů za následující ceny: 2 galony \$4.25, 3 galony \$6.00, 5 galonů \$9.75, 1 gal. \$2.65, 10 galonů \$18.00. VYPLACENE. Dovož vypiaceo. Harvest King Distilling Co. 200-22 West 6th St., KANSAS CITY, MO.